

Aferrament: situació estranya

«New York Attachment Consortium»

«*La situació estranya* d'Ainsworth»

«Mesura de seguretat en l'aferrament per a nens d'un any»

«Aferrament: l'ús d'una persona favorita com a *base segura* des de la qual explorar i que actua com a refugi de seguretat i confort quan es necessita.»

«Aferrament segur: confiança en què la persona que fa de base segura "sempre estarà aquí per a mi", disponible, responsable, capaç d'ajudar-me i rescatar-me.»

«Aferrament insegur: falta de confiança en què la persona que fa de base segura "sempre estarà aquí per a mi", disponible, responsable, capaç d'ajudar-me i rescatar-me.»

Everett Waters:

Ara interactuaràs breument amb algunes joguines i en uns minuts et demanarem que surtis trucant a la porta...

Narrador:

Everett Waters està estudiant com les experiències de la infantesa influeixen en el nostre comportament com a adults.

Everett Waters:

Ja pots passar al laboratori.

Mare:

D'acord.

Narrador:

Aquest experiment, que vaig observar rere un mirall de doble cara, està dissenyat per a mesurar com de segura és la relació crucial entre una mare i el seu fill.

Mare:

Aquest conillet es posarà aquí i aquest altre conillet anirà a dalt.

Everett Waters:

La importància d'aquest experiment s'ha establert en estudis que observaven nens d'un any d'edat als quals se'ls va donar seguiment i se'ls va entrevistar sobre la relació amb els seus pares als vint-i-un anys. Confiem en el significat a llarg termini d'aquesta relació.

Narrador:

Després de diversos minuts jugant, la mare rep el senyal perquè deixi l'habitació.

Mare:

Amor, torno en un minut, d'acord? Va, torno en un minut.

Narrador:

L'està buscant. Crec que sobreviurà.

Mare:

Està bé.

Narrador:

El moment clau de l'experiment és la reacció del bebè davant el retorn de la mare.

Mare:

Hola, amor. Ja està.

Everett Waters:

La clau està en què el bebè pugui calmar-se gràcies a tenir contacte amb la mare i torni a jugar. De vegades triga un parell de minuts. Ho veu? Quan la mare estava fora, solament li preocupava la seva mare. No mostrava interès per les joguines. Ara que té contacte amb la seva mare comença a mostrar una mica d'interès pel seu entorn i aviat tornarà amb les joguines, com al principi.

Narrador:

Diria que aquesta és una relació segura?

Everett Waters:

Sí.

Narrador:

La veritat és que està molt més contenta.

Everett Waters:

Aquest és un altre patró, on veiem nens que no aconsegueixen percebre la seva mare com una base segura a casa. Aquest nen és insegur. Es pot veure com mira les joguines abans de la separació. La mare se'n va i, quan torna, l'agafa, però el nen no pot calmar-se, continua molest. La seva mare li ofereix una joguina per a entretenir-lo o consolar-lo, però la llença. Li ofereix una altra i la llença. Està enfadat. A aquests nens els anomenem «resistents» o «ambivalents». Volen que la mare torni, però no poden aprofitar el seu contacte. Creiem que la dificultat rau en què en el passat, quan buscava consol, la mare es va mostrar inconsistent en el seu paper de disponible o responsable.

Aquest és un bebè insegur. Es veu com juga abans de la separació. Quan la mare se'n va, el bebè plora i va fins a la porta, seguint-la. La mare torna de seguida, atès que l'interessant no és angoixar el bebè, sinó presentar un repte. El nadó es posa les mans a la cara. Fa una expressió trista, ajup el rostre. Quan la mare l'aixeca, segueix amb el cap ajupit i els braços caiguts. Ara la mare s'asseu a la cadira sostenint el nen, que segueix taciturn. Està apagat.

Narrador:

Llavors, diria que aquest és un nen insegur.

Everett Waters:

Sí, insegur. Està retret. No s'involucra amb la mare i no és que el retrobament no sigui afectuós. És important recordar que el que va molestar-lo va ser la seva absència. La seva tornada hauria de ser la solució al problema.

Narrador:

Creu que això són indicadors de vulnerabilitat davant la depressió més endavant?

Everett Waters:

No crec que una relació insegura a la infància sigui la causa de la depressió durant la vida adulta. No obstant això, quan un nen aprèn que pot confiar que la seva mare estigui disponible i sigui responsable, comença a pensar que pot confiar en altres persones, que hi pot recórrer en cas de problemes. El bebè també, a mesura que va creixent, aprèn per la seva mare com comprendre les seves emocions, com analitzar el que ocorre, que no tots els entrebancs del camí suposen un desastre. És una eina molt poderosa quan t'enfrontes a les dificultats que hi ha a la vida.